

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce **A. O.**, proti žalovanému **Magistrátu města Brna**, se sídlem Brno, Malinovského nám. 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2002, č. j. OVV/SO/676/02, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 3. 2005, č. j. 57 Ca 135/2003 - 58, o námitce podjatosti uplatněné žalobcem,

t a k t o :

Soudkyně Nejvyššího správního soudu JUDr. Milada Tomková **n e n í v y l o u č e n a** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 6 As 37/2005.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce brojí kasační stížností proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2002, č. j. OVV/SO/676/02. Tímto rozhodnutím žalovaný k odvolání žalobce změnil rozhodnutí Komise k projednávání přestupků městské části Brno-střed ze dne 5. 9. 2002, č. j. VVP 992/2002, tak, že pokutu ve výši 1000 Kč uloženou za spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, zrušil a žalobci uložil sankci napomenutí; dále ze sociálních důvodů zrušil povinnost uhradit náklady řízení. Spáchaný přestupek spočíval v tom, že žalobce nepravdivě obvinil z přestupku J. T., I. T., J. Z. a M. Z., a to písemným podáním ze dne 30. 5. 2002 na Městské státní zastupitelství v Brně.

K vyrozumění o složení senátu ze dne 9. 1. 2007 vznesl žalobce ve svém podání ze dne 24. 1. 2007 námitku podjatosti vůči soudkyni JUDr. Miladě Tomkové, přičemž k bližším důvodům odkázal na své příložené podání ze dne 2. 1. 2007, zaslané též již dříve ke sp. zn. Nao 46/2006 a Nao 47/2006. Z uvedených podání lze dovodit, že JUDr. Milada Tomková rozhodovala již v jiných věcech, v nichž měl být žalobce neúspěšný. Dále žalobce spatřuje důvod podjatosti v tom, že by soudkyně mohla být v příbuzenském vztahu s paní I. T., bytem Z. 28 (zřejmě v B.), což by dle jeho tvrzení mohlo mít za následek protekci a „odstrkování“ žalobce. Vzhledem k jisté míře nesrozumitelnosti všech podání žalobce není možné specifikovat jakékoliv další důvody podjatosti.

Ve svém vyjádření k podané námitce podjatosti soudkyně JUDr. Milada Tomková uvedla, že stěžovatele nezná, byla členkou senátu, jenž v několika případech rozhodoval

ve věcech, v nichž žalobce vystupoval jako stěžovatel, k věcem rozhodovaným Nejvyšším správním soudem, které podle rozvrhu práce projednává, však nemá žádný z poměrů definovaných v § 8 odst. 1 s. ř. s. Paní I. T. nezná a vylučuje jakýkoliv příbuzenský poměr k této osobě, pokud jde o její příbuzné v řadě přímé a pobočné.

Věc byla v souladu s § 8 odst. 5 s. ř. s. (srov. č. 49/2004 Sb. NSS), předložena k rozhodnutí jinému senátu Nejvyššího správního soudu, který shledal námitku podjatosti nedůvodnou.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podjatost soudce zasahuje do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost soudce tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezájatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani pro konstituování soudní moci jako jednoho z pilířů demokratické společnosti. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (článek 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezájatě a spravedlivě (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16, www.nssoud.cz).

Spatřuje-li tedy žalobce důvod podjatosti v tom, že dotčená soudkyně rozhodovala v jiných věcech, v nichž byl žalobce neúspěšný, pak tato skutečnost podle § 8 odst. 1 s. ř. s. nemůže být důvodem k jejímu vyloučení. Jak soud zjistil ze své evidence, dotčená soudkyně se podílela na rozhodování ve věcech, v nichž byl žalobce účastníkem řízení před Nejvyšším správním soudem (např. sp. zn. 6 Ads 41/2003, sp. zn. 6 Ads 42/2003, sp. zn. 6 Ads 1/2004, sp. zn. 6 Ads 16/2004, sp. zn. 6 Ads 47/2005, sp. zn. 6 Ads 131/2006), v žádné z nich však nešlo o „předchozí soudní řízení“ ve smyslu zmíněného ustanovení; takový případ by mohl nastat jen tam, kde by soudce, který o věci rozhodoval u nižší instance, měl rozhodovat ve stejné věci také v řízení opravném. Předchozím soudním řízením není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků (srov. č. 53/2004 Sb. NSS). V daném případě se jedná právě o rozhodování v jiné věci, které je v předmětném ustanovení výslovně uvedeno jako okolnost, která není důvodem pro vyloučení soudce.

Vznesená námitka podjatosti dále není důvodná ani v části, v níž žalobce poukazuje na případný příbuzenský poměr mezi JUDr. Miladou Tomkovou a I. T., bytem B., Z. 28, která byla oznamovatelkou žalobcem spáchaného přestupku. V případě existence uvedeného příbuzenského poměru by v daném případě bylo možno pochybovat o nepodjatosti dotčené soudkyně, nicméně žalobce tento poměr nijak neprokázal (naopak sám jej slovy „*která může být jako příbuzná s I. T.*“ uvedl pouze jako potencionální důvod podjatosti) a sama JUDr.

Milada Tomková ve svém vyjádření ze dne 25. 1. 2007 konstatovala, že takovou osobu vůbec nezná a jakýkoliv příbuzenský poměr k ní vyloučila.

Žádnými dalšími konkrétními skutečnostmi, které by nasvědčovaly důvodům podjatosti pro poměr uvedené soudkyně k věci nebo k účastníkům řízení, námitka odůvodněna není, stejně tak z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud žádné skutečnosti nasvědčující podjatosti nezjistil. Okolnosti, ze kterých žalobce dovozuje podjatost, tak nelze bez přistoupení dalších faktů považovat za skutečnosti, jež by svědčily o existenci zvláštního poměru uvedené soudkyně k žalobci, žalovanému či k věci samé, pro něž by měl mít Nejvyšší správní soud pochybnosti o její nepodjatosti. Nebylo ani zjištěno, že by se tato soudkyně podílela na projednávání nebo rozhodování věci v předchozím soudním řízení nebo v řízení správním. Za situace, kdy rovněž dotčená soudkyně vyloučila existenci skutečností, jež by mohly být důvodem k její podjatosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. února 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu